

[Guldberg.]

tember 1972, i hvert tilfælde efter pressens oplysninger først nu er endeligt overdraget fra Brdr. Teichert I/S til det sociale selskab i Korsør.

Jeg vil gerne indledningsvis minde ministeren om, at det var en sag, som gav anledning til nogle betænkeligheder, da det under behandlingen i finansudvalget fremgik, at der var en meget nøje tilknytning og sammenfald mellem den oprindelige entreprenør eller leverandør eller delentreprenører i det pågældende byggeri og dem, der sad i det pågældende boligselskab. Sagen så i hvert tilfælde for mig dengang nærmest ud som en omformning af et privat byggeri til et socialt boligselskab, som derefter henvendte sig til staten for at få statsstøtte og dermed dækning for konsekvenserne af, at forretningsmæssigt byggeri tilsyneladende ikke kunne gennemføres, hvorfor man altså enten måtte komme galt af sted eller afhænde det.

Det er min bestemte opfattelse — og jeg begrunder det også med aktstykket, som jeg har gennemgået igen inden spørgsmålet — at indtrykket under behandlingen i finansudvalget var, at dem, man skulle hjælpe, var det sociale boligselskab i Korsør, og dette er årsagen til, at jeg nu stiller mit spørgsmål til ministeren for at få at vide, hvordan denne sag egentlig forholder sig.

Boligministeren (Helge Nielsen): Må jeg først minde hr. Guldberg om, som jeg også gjorde det ved samrådet i finansudvalget, at dette byggeri er bygget efter reglerne i støttelovgivningen om statsgaranteret privatbyggeri med den deri indeholdte kontrol, således at der i den indledende fase af byggeriet har været statsindblanding i det.

Må jeg i øvrigt sige, at i aktstykket nr. 450/72 til finansudvalget anførte jeg bl. a. følgende om byggeriet i Korsør:

„Byggeriet agtes så vidt muligt pr. 11. juni 1972 overtaget af det almennyttige boligselskab Det sociale Boligbyggeri i Korsør med henblik på udlejning efter reglerne for almennyttigt boligbyggeri.“

Denne sætning står i aktstykket umiddelbart foran det stykke, som hr. Guldberg har citeret i sit spørgsmål, og som det fremgår af mit citat, havde overtagelsen ikke fundet sted. Det var også ganske naturligt, efter-

som ydelsen af rentesikring netop var en forudsætning for, at der kunne træffes en bindende aftale mellem parterne.

I aktstykket redegjorde jeg i øvrigt nærmere for baggrunden for ansøgningen, og forholdene blev senere yderligere belyst i mit svar på finansudvalgets spørgsmål af 27. juni 1972 og under et senere samråd den 24. august samme år.

Den 11. oktober 1972 underrettede jeg boligselskabet Det sociale Boligbyggeri i Korsør og Brdr. Teichert om finansudvalgets tilslutning til at bevilge rentesikring til bebyggelsen, og samtidig gjorde jeg bl. a. opmærksom på, at tilsagn om rentesikring ikke kunne meddeles, før der forelå en nærmere redegørelse for resultatet af overdragelsesforhandlingerne, herunder vilkårene for boligselskabets overtagelse. Denne redegørelse har jeg endnu ikke fået, og mit kendskab til overdragelsesforhandlingernes afslutning er derfor ligesom hr. Guldbergs baseret på meddelelse i pressen.

Guldberg: Jeg forstår ministerens svar således, at både ved forelæggelsen og under og ved afslutningen af behandlingen af denne sag har ministeren været helt klar over, at der ikke, som det i virkeligheden fremgår af teksten, var tale om, at hvis man sagde nej til den pågældende bevilling, ville man bringe det sociale boligselskab i Korsør i vanskeligheder. Det er anført i aktstykket, at selskaberne har søgt under henvisning til udlejningsvanskeligheder og de konsekvenser, lejetabene kan få for selskabernes evne til at klare deres økonomiske forpligtelser. Jeg kan sige til ministeren ganske klart og ubetinget, at jeg for mit vedkommende, selv om jeg har stemt imod, bestemt ikke har opfattet det som en bevilling til at købe et privat byggeri. Jeg minder igen ministeren om det meget nære personsammenfald, der har været mellem det sociale boligselskab og sælgeren. Jeg tror, det bliver nødvendigt at gå mere i dybden med dette.

Jeg skal ikke kunne svare på deres vegne, som har stemt for dette aktstykke, men jeg kan i hvert tilfælde for mit eget vedkommende sige, at det ikke var af den grund, jeg stemte imod. Jeg mente, at den nævnte forbindelse ikke var antagelig, og jeg havde